

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3236/2020. (VII. 1.) AB HATÁROZATA

bírói döntés megsemmisítéséről

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Szombathelyi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja Bv.604/2018/12. számú végzése és a Szombathelyi Törvényszék mint másodfokú bíróság Bpkf.352/2019/3. számú végzése alaptörvény-ellenes, ezért azokat megsemmisíti.

I n d o k o l á s

I.

- [1] Az indítványozó jogi képviselője (dr. Visontai Csongor ügyvéd) útján terjesztett elő alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján, amelyben kérte a Szombathelyi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja Bv.604/2018/12. számú végzése és a Szombathelyi Törvényszék mint másodfokú bíróság Bpkf.352/2019/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítvány szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdését, a XXIV. cikkének (1) bekezdését és a XXVIII. cikkének (1) bekezdését.
- [2] 1. A támadott bírósági határozatokban foglaltak alapján az alkotmányjogi panasz előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [3] 1.1. Az indítványozó a 2009. június 26. napjától tartó fogvatartásának körülményei miatt 2016. augusztus 16. napján kártalanítási kérelmet terjesztett elő az Emberi Jogok Európai Bíróságához (a továbbiakban: EJEB), amely azonban azt 2017. december 7. napján visszautasította.
- [4] Az indítványozó 2017. június 14. napján előterjesztett kártalanítási kérelmét a Szombathelyi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 2018. április 16-án elkesztettség miatt elutasította. A végzéssel szembeni indítványozói fellebbezést követően a Szombathelyi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2018. május 24-én kelt végzésével az elsőfokú végzést hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította. A másodfokú bíróság megállapítása szerint ugyanis az indítványozónak az alapvető jogokat sértő elhelyezésből eredő sérelme a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) módosításának hatálybalépése (2017. január 1.) előtt egy éven belül (2016. január 4. napján) szűnt meg, ezért naponkénti bontásban vizsgálni kell, hogy a fogvatartás körülményei alapvető jogokat sértettek-e, avagy sem.
- [5] 1.2. Az ezt követő eljárásban a Szombathelyi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja az indítványozó elhelyezési körülményeit 2009. június 26. napjától a kérelem keltének napjáig, azaz 2017. június 14. napjáig vizsgálta.
- [6] Ennek során megállapította, hogy a 2015. március 15. napja és 2015. szeptember 9. napja közötti, 30 napot meghaladó időszakban a jogszabály szerinti mozgástér az indítványozó számára biztosított volt, és mivel az indítványozó az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény megszűnése szempontjából irányadó 2015. március 15-i időponthoz képest 6 hónapon túl, 2016. augusztus 16-án nyújtotta be az EJEB-hez a kérelmét, így a bíróság – a Bv. tv. 10/A. § (1) és (4) bekezdése, valamint 436. §-a (10) bekezdésének b) pontja alkalmazásával – a kártalanítási kérelmet a 2009. június 26. napjától 2015. március 15. napjáig terjedő időszakot illetően elutasította. Ennek eredményeképpen a bíróság a Bv.604/2018/12. számú elsőfokú végzésével a 2015. szeptember 10. napja és 2016. február 28. napja közötti időszakra vonatkozóan – 106 naphól 99 napot figyelembe véve – az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt 158 400 Ft kártalanítást állapított meg az indítványozó részére.

- [7] 1.3. Az indítványozónak az Alkotmánybíróság „IV/1833/2017. szám alatti határozatára” [a hivatkozott döntés száma: 3154/2019. (VII. 3.) AB határozat, továbbiakban: Abh.] is hivatkozó fellebbezését követően a Szombathelyi Törvényszék mint másodfokú bíróság a Bpkf.352/2019/3. számú, 2019. augusztus 6-án meghozott végzésével az elsőfokú döntést helyben hagyta.
- [8] A másodfokú bíróság kimondta, hogy amennyiben az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények 30 napnál hosszabb időre megszakadnak, az azt megelőző – az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között töltött – időszak utolsó napját az alapvető jogokat sértő körülmények megszűnésének kell tekinteni, amelynek azért van jelentősége, mert a Bv. tv. 10/A. § (4) bekezdése erre az időpontra alapítja a kártalanítási kérelem érvényesíthetőségének 6 hónapos (jogvesztő) határidejét.
- [9] A másodfokú végzés indokolása szerint az elsőfokú bíróság az indítványozó ügyében a Bv. tv. 436. § (10) bekezdés b) pontja alapján – figyelembe véve az EJB-hez történő 2016. augusztus 16-i benyújtást –, helyesen állapította meg azt, hogy az indítványozó kártalanítási kérelme a 2009. június 26. és 2015. március 15. napja közötti időszak vonatkozásában elkészt.
- [10] 2. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdésére, XXIV. cikkének (1) bekezdésére és XXVIII. cikkének (1) bekezdésére hivatkozó alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy az ügyében eljáró elsőfokú és másodfokú bíróság – azzal, hogy az indítványozó kérelmét a 2009. június 26. és 2015. március 15. napja közötti időszakot illetően elkésztnek nyilvánította –, tévesen értelmezte a Bv. tv. rendelkezéseit, amely téves törvényértelmezés sértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, valamint a visszamenőleges hatályú jogalkalmazás tilalmát is. Az indítványozó álláspontja szerint ugyanis a bíróságok nem kérhetek volna számon rajta olyan kötelezettséget, amelynek 2015-ben nem tehetett eleget, hiszen az igényérvényesítésre nyitva álló határidő akkor még nem is létezett, nem volt ugyanis hatályban. Az indítványozó véleménye szerint a Bv. tv. 436. § (10) bekezdésének a) pontja két feltételt támasztott az igényérvényesítéshez, egyrészt a sérelmezett körülményeknek a módosítás 2017. január 1-i hatálybalépésétől számított 1 éven belüli megszűnését, másrészt a kérelemnek a hatálybalépéstől számított 6 hónapon belüli benyújtását. Az indítványozó álláspontja szerint mindkét feltételnek megfelelt, hiszen egyrészt a sérelmezett körülmények az ő esetében 2016. január hó 4. napján szűntek meg, másrészt a kérelmét 2017. június 14-én előterjesztette. Hivatkozott az indítványozó arra is, hogy az Alkotmánybíróság a IV/1833/2017. ügyszámú ügyben az ő ügyével lényegében megegyező tényállás mellett szintén arra a következtetésre jutott, hogy a jogalkotó kiterjesztette a kártalanítást azokra az elítéltekre is, akiknek az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő korábban bekövetkező sérelme a módosítás hatálybalépése előtt 1 éven belül szűnt meg. Az indítványozói álláspont szerint tehát az a bírói jogértelmezés, amelynek értelmében a 2015. március 15. napját követő 6 hónapon belül érvényesíthette volna a 2015. március 15. napját megelőző időszakra vonatkozó igényét –, figyelembe véve a Bv. tv. átmeneti rendelkezései módosításának 2017. január 1. napján történő hatálybalépését – a visszaható hatályú jogalkalmazás révén megalapozza a sérelmezett bírói döntések alaptörvény-ellenességét.

II.

- [11] 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

[12] 2. A Bv. tv. ügyben érintett rendelkezései:

„10/A. § (1) Kártalanítás jár az elítéltnak vagy az egyéb jogcímen fogvatartottnak a fogvatartása során a jogszabályban előírt élettér biztosításának hiánya és az ehhez esetlegesen kapcsolódó más, a kínzás, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmába ütköző elhelyezési körülmény, különösen az illemhely elkülönítésének a hiánya, a nem megfelelő szellőztetés, világítás, fűtés vagy rovarirtás (a továbbiakban együtt: alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények) által előidézett sérelem miatt. A kártalanítás minden egyes, az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között eltöltött nap után jár. A kártalanítás megfizetésére az állam köteles.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jogcímen további kártérítésnek vagy sérelemdíjnak helye nincs, de az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott jogosult az ezt meghaladó igényét polgári bíróság előtt érvényesíteni.

(3) A kártalanítás egy napra eső összege legalább ezerkettőszáz forint, de legfeljebb ezerhatszáz forint.

(4) A kártalanítás iránti igény attól a naptól számított hat hónapon belül érvényesíthető, amelyen az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntek. E határidő elmulasztása jogvesztő. E bekezdés alkalmazásában nem tekinthető az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény megszűnésének, ha e körülmény fennállása rövid időtartamra, de legfeljebb harminc napra megszakad azért, mert az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott elhelyezése során a jogszabályban előírt élettér biztosítva volt.”

„436. § (10) E törvénynek a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló 2016. évi CX. törvény 22. §-ával megállapított 10/A. § szerinti kártalanítási igény benyújtására az az elítélt és egyéb jogcímen fogvatartott is jogosult,

a) akinek az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő sérelme a módosítás hatálybalépése előtt egy éven belül szűnt meg,

b) aki az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az EJB-hez nyújtott be kérelmet, ha a kérelmet az EJB a módosítás hatálybalépésének napjáig nyilvántartásba vette, kivéve, ha a fogvatartott az EJB-hez címzett kérelmét 2015. június 10. napját követően nyújtotta be és a kérelem benyújtásakor a jogsértés megszűnésétől számítottan több mint hat hónap telt el.

(11) A (10) bekezdés esetén a 10/A. § (4) bekezdésben meghatározott jogvesztő határidő e rendelkezés hatálybalépésének napjával kezdődik. A (10) bekezdés alapján benyújtott kérelmek elbírálása során a 10/A. § (6) bekezdése nem alkalmazható, továbbá a büntetés-végrehajtási bíró eljárására az 50. § (1) bekezdés d) pontjában megállapított határidő harminc nappal meghosszabbodik.”

III.

[13] Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.

[14] Az indítványozó a Szombathelyi Törvényszék másodfokú jogerős végzését 2019. szeptember 6-án vette át, az alkotmányjogi panaszt 2019. október 31-én – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül – nyújtotta be. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést, a sérelmezett bírói döntéseket, az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, valamint az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét. Az alkotmányjogi panasz a B) cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában tartalmazza az alaptörvény-ellenesség indokolását, továbbá kifejezett kérelmet a bírósági döntések megsemmisítésére. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések alapjául szolgáló eljárásban – elítéltként – kártalanítás megállapítása iránti kérelme alapján vett részt, így érintettsége megállapítható, úgyszintén az is, hogy jogorvoslati lehetőségét kimerítette. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság megállapítása szerint az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljárást illetően alkotmányjogilag releváns indokolást nem terjesztett elő.

[15] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további tartalmi feltételeként nevesíti, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.

- [16] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszban a visszaható hatályú jogalkalmazás sérelmével összefüggésben állított alapjogi sérelem a bírói döntést érdemben befolyásolhatta, ami felveti a bírói döntés alaptörvény-ellenességének kételyét.
- [17] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság a panaszt – az Ügyrend 31. § (6) bekezdését alkalmazva, külön befogadási eljárás mellőzésével – érdemben bírálta el.

IV.

- [18] Az indítvány megalapozott.
- [19] 1. Az Alkotmánybíróság korábban – hasonló ügyben eljárva – megállapította, hogy az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt igénybe vehető kártalanítás lehetőségét a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló 2016. évi CX. törvény (a továbbiakban: Módtv.) teremtette meg, a Bv. tv. szabályainak kiegészítésével. A rendelkezések 2017. január 1. napjától léptek hatályba, ezt követően lehet tehát kártalanítási igényt előterjeszteni (lásd: Abh., Indokolás [27]–[28]).
- [20] A leglényegesebb szabályok értelmében kártalanítás iránti igény attól a naptól számított hat hónapon belül érvényesíthető, amelyen az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntek, a határidő elmulasztása jogvesztő. Nem tekinthető az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény megszűnésének, ha e körülmény fennállása rövid időtartamra, de legfeljebb harminc napra megszakad azért, mert az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott elhelyezése során a jogszabályban előírt élettér biztosítva volt [Bv. tv. 10/A. § (4) bekezdés]. Ebből az is következik, hogy a kártalanítási igény megállapítása szempontjából – az ismertetett rendelkezés tekintetében – az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény megszűnésének minősül, ha az több mint harminc nap időtartamra azért szakad meg, mert az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott elhelyezése során a jogszabályban előírt élettér biztosítva volt számára. Az Alkotmánybíróság ezzel kapcsolatban azonban azt is hangsúlyozta, hogy a rendelkezés természetesen nem azt jelenti, hogy a kártalanítási igényt a megelőző időszakra ne érvényesíthetné az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott. Az értelmező rendelkezés csupán annyit mond, hogy amennyiben a fogvatartás során harminc napot meghaladó időszakra olyan körülmények között volt az érintett elhelyezve, hogy a jogszabályban előírt élettér biztosítása következtében nem sérültek az alapvető jogai, akkor az azt megelőző időszakra vonatkozó kártalanítási igény érvényesítésére biztosított hat hónapos jogvesztő határidő ettől az időponttól veszi kezdetét, a további fogvatartás időtartamától és az elhelyezési körülmények további alakulásától függetlenül (lásd: Abh., Indokolás [29]–[31]).
- [21] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozta azt is, hogy a jogalkotó a Bv. tv. átmeneti rendelkezéseinek Módtv. általi kiegészítésével a kártalanítási igény lehetőségét kiterjesztette – mások mellett – azokra az elítéltekre, illetve az egyéb jogcímen fogvatartottakra is, akiknek az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő korábban bekövetkező sérelme a módosítás hatálybalépése előtt egy éven belül megszűnt [lásd: Bv. tv. 436. § (10) bekezdés a) pont]. E különleges esetekre a kártalanítás általános szabályaihoz képest bizonyos körben – értelemszerűen – eltérő rendelkezések megállapítására volt szükség, így a jogalkotó egyértelművé tette, hogy utóbbi esetkörben az igény benyújtására nyitva álló jogvesztő határidő egységesen a módosítás hatálybalépésének időpontjától, azaz 2017. január 1. napjától kezdődik (lásd: Abh., Indokolás [33]).
- [22] 2. Az indítványozó álláspontja szerint a bíróságoknak az alkotmányjogi panaszban támadott végzései – a XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglaltak mellett – sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvét, mivel a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmába ütköznek annak következtében, hogy a bíróságok olyan követelményeket állítottak az indítványozó jogainak érvényesítéséhez, amelynek megfelelni nem tudott, hiszen a bírósági döntésekben felhívott és terhére értékelt, az igényérvényesítésre előírt jogvesztő határidő a vizsgált időszakban még nem is létezett, nem volt hatályban. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság indokoltan látja a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával kapcsolatos gyakorlatát a következők szerint összefoglalni.
- [23] 2.1. Az Alkotmánybíróság korábban rögzítette, hogy az *ad malam partem* visszaható hatály tilalma elsősorban a normaalkotással szemben megfogalmazott elvárás, hiszen a jogbiztonság elvéből vezethető le a visszaható hatályú jogalkotás tilalma is, amelynek magját a jogalkotási törvényben is megfogalmazott azon tilalom adja,

mely szerint a jogszabály a kihirdetését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [106]; 3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [15]}. Az Alkotmánybíróság megállapította azonban azt is, hogy alaptörvény-ellenesség nemcsak a jogalkotással, hanem a visszaható hatályú szabályalkalmazással összefüggésben is felvethető, ha a jogviszony vagy a jogvita létrejöttékor még nem létező – vagy nem hatályos – előírás alapján bírálnak el egy ügyet {3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [16]; 3314/2017. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [32]}.

- [24] 2.2. Az Alkotmánybíróság korábban az Abh.-ban kifejtette, hogy a Bv. tv. 10/A. § (4) bekezdés utolsó mondata nyilvánvalóan az új kártalanítási jogintézmény hatálybalépését – azaz 2017. január 1. napját – követően előforduló megszakadási körülmények tekintetében alkalmazandó. Ez a jogszabály szövegéből is egyértelműen következik, hiszen az értelmező rendelkezés alkalmazási körét egyértelműen a 10/A. § (4) bekezdés – a rendelkezés szóhasználatára szerint: „E bekezdés” – vonatkozásában állapítja meg. A Bv. tv. – jelen ügy indítványozója is – irányadó átmeneti szabályai, így a 436. § (10) és (11) bekezdései azonban nem tartalmazzák a fenti, megszakadásra vonatkozó előírást, sőt kifejezetten rögzítik, hogy a jogvesztő határidő 2017. január 1. napjától indul. Magától értetődő ugyanis, hogy a fentiekben említett időszakban még nem is létező jogintézmény vonatkozásában előírt kötelezettség (igényérvényesítési határidő) betartása fogalmilag kizárt a jogintézmény hatálybalépését megelőzően. Amennyiben tehát az eljáró bíróság a vizsgált időszakban még nem létező jogszabályi kötelezettség megkövetelésével, azaz az elbírált időszakban még nem hatályos jogszabály alkalmazásával dönt a kérelmező számára hátrányosan a kártalanítási igényről, abban az esetben ezzel a jogértelmezéssel megsérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében garantált visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmát (lásd: Abh., Indokolás [37]–[39]).
- [25] 3. A bíróságok megállapítása szerint a 2015. március 15. napja és 2015. szeptember 9. napja közötti, 30 napot meghaladó időszakban a jogszabály szerinti mozgástér az indítványozó számára biztosított volt, és mivel az indítványozó az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény megszűnése szempontjából irányadó 2015. március 15-i időponthoz képest 6 hónapon túl, 2016. augusztus 16-án nyújtotta be az EJEH-hez a kérelmét, így a bíróságok – a Bv. tv. 10/A. § (1) és (4) bekezdése, valamint 436. §-a (10) bekezdésének b) pontja alkalmazásával – a kártalanítási kérelmet a 2009. június 26. napjától 2015. március 15. napjáig terjedő időszakot illetően – mint elkésettet – elutasították.
- [26] Ezzel szemben az indítványozó arra hivatkozott, hogy a Bv. tv. 436. § (10) bekezdés a) pontja szerinti feltételnek megfelel, hiszen a módosítás 2017. január 1-i hatálybalépését megelőző egy éven belül – 2016. január 4. napjával – szűntek meg az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményei, és igényét a hatálybalépéstől számított 6 hónapon belül – 2017. június 14. napján érvényesítette.
- [27] Az Alkotmánybíróság jelen eljárása során megállapította, hogy a bíróságok a kifogásolt döntéseikben egyértelműen a Bv. tv. 10/A. § (4) bekezdésének utolsó mondatában található értelmező rendelkezést alkalmazva döntöttek az ismertetett módon, annak ellenére, hogy – amint ezt az Alkotmánybíróság korábban megállapította – a szóban forgó értelmező rendelkezés nyilvánvalóan az új kártalanítási jogintézmény hatálybalépését – azaz 2017. január 1. napját – követően előforduló megszakadási körülmények tekintetében alkalmazandó (vesd össze: Abh., Indokolás [37]).
- [28] A másodfokú bíróság – annak ellenére, hogy az indítványozó fellebbezéséhez csatolta is az Abh.-t – indokolásában nem adott magyarázatot továbbá arra, hogy az előtte alapul fekvő ügyben az Alkotmánybíróság Abh.-ban kifejtett – az Alaptörvénnyel összhangban álló – jogértelmezése miért nem volt figyelembe vehető.
- [29] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az eljáró bíróságok – az átmeneti rendelkezéseket figyelmen kívül hagyva – a Bv. tv. 10. § (4) bekezdésének alkalmazásával olyan körülményt értékeltek az indítványozó terhére, amelyet 2017. január 1. napját megelőzően nem ismerhetett, annak eleget nem tehetett. Az eljáró bíróságok említett jogértelmezése tehát a vizsgált időszakban még nem létező jogszabályi kötelezettség megkövetelésével, azaz az elbírált időszakban még nem hatályos jogszabály alkalmazásával döntött az indítványozó számára hátrányosan a kártalanítási igényről és ezzel megsértette az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében garantált visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmát.
- [30] 4. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Szombathelyi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja Bv.604/2018/12. számú végzése és a Szombathelyi Törvényszék mint másodfokú bíróság Bpkf.352/2019/3. számú végzése az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét eredményező jogértelme-

zést fejtett ki, ezért az említett végzéseket – az Abtv. 43. § (4) bekezdésében foglaltakat is alkalmazva – megsemmisítette.

- [31] Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság az ügyben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének a sérelmét megállapította – állandó gyakorlatának megfelelően – a támadott bírói döntések alkotmányosságát az Alaptörvény további, sérülni vélt rendelkezéseivel összefüggésben nem vizsgálta.

Budapest, 2020. június 9.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1768/2019.

• • •